

Eksik Olan Bir Şeyler Var

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Mayıs 2018

Öğüten aslında öğütlenen ne çok edim. Bir rotayı güncelleyip belki elimizin tersiyle ittiğimiz yine de aslımıza vakıf olduğumuz üstelik iman gücü ile bir bir arındığımız belki bir bir sorguya tabi tutulduğumuz.

Aşkın öğretici kimliği ve sevginin bazen muhalif bazense pişkin tedirginliği.

Sevdiğimiz kadar öykünüyoruz aslımıza aslında öykündüğümüz gerçeklerin dogmasına sorgu sual getirmeden nasipleniyoruz hatalarımızdan.

Hata denilen ne ola ki hele ki mizacında insanın farklılık ve farkındalık varken...

Şimdimi teyelliyorum göğüs yakama aslında iki yakamı bir araya getirmek adına dinginliğimi unuttuğum şunca kelimeden de nasiplendiğim ölçüde.

Yitireli çok oldu çoğu şeyi. Belki coşkum belki ant içtiğim dileklerim yine de kiblemde saklı tuttuklarım.

Gün devrildi ve gece arzı endam etti madem o zaman saf tutan aydınlık kapasın çenesini ve eşlik etsin iç sesime.

Coşkuma vakıfım gece gece hele ki karşılaştığım şu söz öbeği yok mu...

Derviş misali bir gidip bir geliyorum.

Aklımı ve ruhumu payidar kılansa nüktedan iç sesim ve attığım tüm taklalar ile ispat ettim ruhumun esnekliğini. Demek ki yaşamak için hala sebeplerim var.

Kurmaca bir aşka rast geliyorum derken kurum kurum kurumlanan nidalara içi bol iç seslerin sukutu hayale uğrattığı ve muhatap olmaktan kaçındığım nice dış ses.

Endamlı bir şiir ısmarlıyorum ilham perime.

Aslında güne eşlik edecek üç beş satır karalıyorum bir haleden bir kuyuya düşüyorum aslıma ihanet etmeden ve kuyudaki tüm yılanları ezip geçiyorum ne de olsa Allah bu kuyunun içinde bile benimle demek ki ölmem için de sebeplerim var.

Aslında diri varlığımı ölüme götüren titrek bir ses peyda olan ve eşlik eden yazma güdüsü. Ne yazacağımı bilmeden çöreklandığım masa yine geceye eğreti bir tebessüm konduran ışığın alacasında ben tüm iyi niyetimle boş sayfaya bakmaya bile fırsat bulmadan doldurduğum o beyaz ruhani fırtına.

Hangi mezada esir düştüm ki?

Hangi aşka yenik düştüm ya da?

Göreceli aşkların basireti bağlanmış platonik sevdalardan almadığı haz aslında içimizdeki büyüteç yine dünyaya tutup sevdiğimiz insanları gözümüzde daha da büyüttüğümüz gerçeği.

Dedim ya: eksik olan bir şeyler var.

İster adına coşku deyin isterseniz kaptıkaçtı bir aşk masalı yine kahramanının kayıplara karıştığı.

Öncemle iştiğalim mütemadiyen ve dumura uğrayan beyanlarım yine maziye dönük yüzümle asımla iştiğal etmenin getirdiği o üç boyutlu huzursuzluk.

Ne yalan var güncemde ne de hiciv.

Ne tanığım var ne de sanık meydanlarda.

Tek sorumlu benim madem.

İç sesimi naksettikçe büyüyen gönül gözüm ve pervazında tüm sancılarımın kocaman adımlarla büyümeyi erteleyen bir çocuk.

Aklımla bilfiil meşgulüm aslıma sadık kalmak adına da rotamı asla değiştirmeden huzura ve mutluluğa yol aldığım... belki bir kinaye belki bir ritüel belki de hiçlik makamında dolduruşa gelen varlığımla ayakta kalma mücadelem.

Yoksun kılındığım ne ise asla umurumda değil ne de olsa idame edenlere saygım belki de ölçüsüz sevgimle boy göstermekten çekinmediğim.

Çekinceler yüklü olduğum da kocaman bir gerçek ve bu yüzden kayıplarda olan bir ben ve daha'sını unutup devamını düne taşıdığım belli ki; içimdeki pınar yine aidiyet duyguma eşlik eden ve kayıp neşem yine aslıma ihanet edip ihlal edilen haklarımın da tuzağına düştüğüm.

İğne ile kazdığım kaçınıcı kuyu ise aslında kendime sığınak ve güzergâh yaptığım.

Unutulduğum hangi boyut ise aslında boyutsuzluğumla asılı kaldığım.

Hayatın yıldırma gücünden nasiplendiğim kadarıyla; aşkın öldürme gücüne de sahip çıkıp doğurgan kelimeler nüksediyor bir çırpıda.

Bir gölgeden payıma düşen aslında aksayan ayağı kaderin ve kederimi güncelleyen iz düşümü yine kelamın.

Yiten çok şey var: coşkum ve iyimserliğim ve de pembeye boyadığım gökyüzünden kalan siyah gölgeler tıpkı olumlu olmayı şerh düştüğüm fı tarihinden alacaklı olduğum o yaşam ivmesi.

Bir ıslık çalıp gerisin geri kaçma ihtimalini de es geçmeden bir penaltıdan nasipleniyor yüreğim ve görmediğim, duymadığım tüm seslerin ve görüntülerin sahibine derin bir iç sesle nakşeden iyi dileklerimi gönderiyorum.

Sevginin peyzajı şu taslak.

Aşkın ve sevginin pasajı nice yazı.

Nice dürtü insanlığımı şevk eden.

Nice hatıra yarınlarıma gölge olan.

Ve nice ben az evvel uyutulduğum istikamette küçük ölçekli bir haritada hangi engebe isem yine aşka ve hayata meyyal belki de atlas yorgunluğum, şık satırlara serilme isteğimle coşkumu ve iyimserliğimi talep ettiğim evren hem de çok geç olmadan...